

[Bernhard Baunsgaard]

Men der er en anden interessant ting, jeg synes skal frem ved denne lejlighed. Der er jo under denne regering ustandselig sket indgreb i reguleringsmekanismerne med hensyn til personskattefradrag og med hensyn til skalatrin. Jeg synes, man lige skal bemærke, hvad det er, der er sket. Når vi nu har fået gennemført udskrivningsloven, kan vi konstatere, at i forhold til en fortsat indeksering vil de store indkomster, f.eks. en skattepligtig indkomst på 200.000 kr., komme til at betale knap 1.500 kr. mere, end hvis vi ikke havde grebet ind. Over for det asociale, der ustandselig fremhæves fra den ene side af salen, synes jeg, det er meget rart at sige, at der har altså også ligget dette i indgrebene, at de store indkomster skal være med til at betale – lad det så være lidt, men dog lidt mere.

Når vi kommer til de to andre forslag, afgifterne på tobak og øl, kan man naturligvis sige, at det er noget ironisk, eftersom socialdemokratiet sammen med det radikale venstre for ikke så forfærdelig lang tid siden prøvede at overtale regeringen til at modtage øgede afgifter på øl, spiritus, vin og tobak, at socialdemokraterne nu går imod det. Hvis regeringen havde kendt sin besøgstid, havde den fået dette forærende af socialdemokraterne. Vi stemmer også for afgifterne i den nye udformning. Vi havde ikke haft noget imod, at de var blevet mere omfattende, men vi stemmer for lovforslagene, sådan som de foreligger.

Ove Jensen (FP):

Da vi i går havde redegørelsesdebatten om skatteministerens forslag til en skattereform, var det dejlig uforpligtende både for skatteministeren og for ordførerne for regeringspartierne at tale smukt om, at de skam gerne ville være med til at gennemføre skattelettelser og have skattetrykket lettet. Forslaget om udskrivningsloven for 1985, som vi her har til anden behandling, beviser med al tydelighed, hvor lidt hold der er i regeringspartiernes udtalelser om, at de ønsker skattetrykket lettet. Det er en kendsgerning, at den regering, som forsøger at give befolkningen det indtryk, at den går ind for skattelettelse, siger ét og gør noget helt andet. De barske realiteter for skatteyderne er, at der med dette for-

slag bliver gennemført indkomstskatteforhøjelse i milliardklassen for 1985.

Det ser ud til, at denne regering bliver en tro kopi af VKR-regeringen med hensyn til at få gennemført skatteforhøjelse. Det gamle konservative slogan om, at pengene ligger bedst i borgernes lommer, burde de konservative snarest ændre til et nyt slogan: »Pengene ligger bedst i skatteministerens lommer.«

Jeg kan på fremskridtspartiets vegne meddele, at vi vil stemme nej til samtlige tre forslag, der her er til behandling.

Lenger (VS):

Når man skal se på, om denne udskrivningslov fører til øgede skatter eller ej, så er der i virkeligheden to situationer at se på.

Den ene situation er den, hvor lønningerne kun stiger med nominelt 2 pct. eller mindre end 2 pct. for den sags skyld, det skiller ved 2 pct. I den situation vil der, fordi de forskellige grænser i skatteskalaen netop forhøjes med 2 pct., ske det, at den enkelte vil komme til at betale den samme andel af sin løn i skat, som vedkommende har gjort hidtil, men samtidig er den situation, at lønningerne nominelt set stiger med 2 pct., udtryk for, at den pågældende har fået en mindre realløn, for priserne vil formentlig stige i nærheden af 6 pct., det siger regeringen. I den første af situationerne, altså den, hvor man betaler den samme andel af sin løn i skat, sker der altså det, at den enkelte person får mindre købekraft som følge af den faldende realløn.

Den anden situation er den, hvor lønningerne stiger, så de svarer til de forventede prisstigninger. Her vil der ske det, fordi grænserne i statsskatteskalaen kun forhøjes med 2 pct., at den enkelte vil komme til at betale en større andel af sin samlede løn i skat end hidtil. Af en indtægt, der i 1984 er på 150.000 kr., vil man betale alt i alt 44 pct. i skat. Hvis den i 1985 er på 158.000 kr., hvilket svarer til de af regeringen forventede prisstigninger, vil man af en indkomst med den samme realværdi komme til at betale ikke 44, men 44,7 pct. i skat. Det, der sker i denne situation, er det samme, som sker i den første situation, nemlig at købekraften falder, men hvor det i den første situation skyldtes, at reallønnen var faldende, så skyl-